

бивоците му си свършили работата юнашки, извикалъ имъ по име и гласътъ му са разсълъ по се поле и по речните брегове чакъ поечалъ, като го зачули бивоците му, втурнали са и тропишкомъ отишли при него, той ги посрещналъ съ радостъ, погладилъ ги по челата и по гърбовете ги потупалъ и ласково имъ хуртувалъ: хей гиди мои юначета, нийде до днесъ не сте ма засрамвале и днесъ ми името похвалихте, халалъ да ви е хранѣта и гледаніето-ми! чакайте и сега да ви гостиѣж, че ми идете отъ бой побѣдители, грабналъ сакулята отъ колата и имъ насипалъ на зелената трѣва, ситна просена мленина, до сита да яджтъ. Сидеревъ гласъ, съ които повикалъ бивоците си, изпълнилъ слухътъ на бейтъ и казалъ този гласъ треба да е на стопантъ на тѣзи бивоци и той трѣба да е иѣкой юнакъ, нека иде единъ да го повика, и този часъ единъ отъ запийте са притекалъ до него. Сидеръ, като го видѣлъ отъ далечъ помислилъ си, че не иде ли този сигменинъ за моя белж, кои пакъ дагони запии по това поле! но сигменинътъ му са по казалъ съвсѣмъ съ другий духъ, поздравилъ го сладкодумно и го попиталъ, той ли е стопантъ на тѣзи бивоци; изъ сжмъ самйтъ, одговорилъ сидеръ аферимъ чорбажи! и бивоците юнаци, но и стопантъ имъ не е доленъ одговорилъ сигменинътъ. Нашйтъ бей много обича юнаците и иска да та види. За добро ли, или за зло, добавилъ Сидеръ, че кой си е намерилъ животътъ на пжтъ да та вика за зло то си; но на дѣвалъ са непременно да та нещо дари казалъ сигменинътъ. Тогази сидеръ изтеглилъ отъ хомотътъ единтъ жегълъ, зелгювъ ржка и тржгна съ сегменинътъ и отишелъ при бейтъ, поздравилъ го както са пада и го попиталъ защо го вика. Бейтъ му одговорилъ сладкодумно, че желаялъ да го види, и го поканилъ да седни. Изгледвалъ го отъ краката до главѣта и билъ зачуденъ на гиганската, му направа следъ това влѣзли въ разговоръ:

Бейтъ—Тили си стопантъ на тѣзи бивоци;

Сидеръ—Азъ сжмъ честити бейо;

Бейтъ—Купени ли ти са, или ти са отъ свой завѣдъ;

Сидеръ — Цето ми са купени, нето отъ мой завѣдъ, а са отъ башенъ ми завѣдъ ими са даръ на свадбата.

Бейтъ—за вѣрвание е, че самъ Богъ ви е избралъ, ти да си тѣмъ стопанинъ, а тие тебе иманіе, рѣдко са случватъ на свѣтътъ такъви си силни бивали и първи пжтъ виждамъ, като тебе личенъ юнакъ, да живѣешъ ти, да живеѣжтъ и бивоците ти!

Сидеръ—Да живеешъ и ти, честити бейо!

Бейтъ—отъ кое си село;

Сидеръ—отъ лѣсковицъ!

Бейтъ—какъ ти е името;

Сидеръ—името ми е Сидеръ!

Бейтъ — О! да не си ти онйтъ дѣли Сидеръ що сжмъ та чувалъ;